

Thema: Behoeders van de schepping

Heer, geef ons meer geloof, vragen de leerlingen, wanneer zij horen wat er allemaal nodig is voor het rijk van God. Ze worden zich meer en meer bewust van hun opdracht en vragen zich af of hun geloof wel groot genoeg is en of ze wel goede leerlingen zijn. Ook wij hebben ook wij wel eens het gevoel dat we voor een bijna onmogelijke opgave staan. Mensen die kinderen opvoeden vragen zich wel eens af: heb ik het allemaal wel goed gedaan?

En wanneer we de problemen zien ontstaan door ons consumptiegedrag, de tegenstelling tussen rijk en arm, de vervuiling van lucht, water en grond, dan vragen ook wij ons soms af: wat kan ik doen of doe ik het wel goed genoeg. Heer, geef ons meer geloof.

Het antwoord van Jezus is heel bijzonder. Als eerste vergelijkt hij het geloof met een mosterdzaadje. Zo'n piepklein zwart zaadje. Dat is genoeg, zegt hij. Want dat zaadje heeft een kiemkracht, zodat het zelfs een grote boom kan verplaatsen – met wortel en al.

Met andere woorden: jouw geloof is groot genoeg. Het gaat niet om meer of minder geloof, maar of het écht is, van binnenuit komt. Zoals je bent, ben je goed en kun je meedoen in deze wereld. God maakt geen onderscheid tussen hoog en laag. Iedereen is belangrijk. Iedereen wordt gezien en gekend. Jij bent goed genoeg met jouw mogelijkheden en grenzen met jouw geloof en betrokkenheid. Als tweede vertelt Jezus de parabel van de knecht die doet wat hem is opgedragen. Hij moet eerst de tafel van zijn heer klaarmaken voordat hij zelf gaat eten.

Je zou denken, dat de leerlingen die zich in zetten voor het ideaal van Jezus wel wat meer aandacht en waardering verdienen. Nu zij vragen om meer geloof, krijgen ze te horen dat ze maar knechten zijn. Met andere woorden: zij moeten zich niets verbeelden. Het gaat niet om hen maar om het rijk van God. Om een menselijke en rechtvaardige wereld waar het goed leven is voor iedereen. Paus Franciscus ziet zichzelf als een knecht nederig en betrokken op mensen. Voor hem is elk mens de moeite waard. In zijn encycliek *Laudato Si'* wijst paus Franciscus ons er op dat wij een opdracht hebben om over de schepping te waken.

Hij geeft ideeën en voorstellen die onze wereld een beetje mooier maken. Voorbeelden die we gemakkelijk in ons eigen leven kunnen toepassen: zoals bijvoorbeeld het afval scheiden, het gebruik van plastic vermijden, geen voedsel verspillen, hergebruik goederen in plaats van weggooien en het zorgvuldig omgaan met de andere levende wezens. Hij noemt het 'daden van liefde die onze eigen waardigheid tot uitdrukking brengen, diepgang geven aan ons leven en ons doen ervaren dat het de moeite waard is op deze wereld te leven. De zin van ons leven is niet het verzamelen van zoveel mogelijk en zo duur mogelijke dingetjes voor onszelf.

Als dat het geloof van de toekomst wordt, ziet het er somber uit met de wereld. Dan vreten we haar kaal en worden we doodongelukkig. De gelovige heeft andere waarde gezien: liefde die ons met elkaar verbindt. Eerbied voor de schepping, die zich niet alles toe-eigent, maar genieten kan en geven. Ieder kan daar op zijn manier een bijdrage leveren.

Het is dan ook bemoedigend te weten, dat jouw geloof en mijn geloof goed genoeg zijn.

Het is ook bemoedigend te weten, dat het allemaal niet van jou en mij alleen afhangt.

Heb vertrouwen en doe wat je kunt, dienstbaar als een knecht.

Er was eens een grote brand in het bos. Een kolibrie bracht in haar snaveltje enkele druppeltjes water om het vuur te blussen. Een grote vogel vloog langs en vroeg: "Wat ben je aan het doen? Dat helpt toch niet? De kolibrie antwoordde: "Ik doe wat ik kan."